

H. Zwinogrodzka-Junak

List do Redakcji

Niepodległość i Pamięć 13/1 (22), 298

2006

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

strzeni siedemdziesięciu lat. Omówiona powyżej publikacja siłą rzeczy nie ma charakteru monografii wyczerpującej choćby zakreśloną tytułem tematykę. Jakkolwiek – co starano się zasignalizować – pewne refleksje autorów zamieszczonych prac mogą budzić dyskusje, to książka zapewne będzie ważną lekturą – a być może i inspiracją – dla podejmujących badania nad dziejami czy to mediów, czy to II Rzeczypospolitej.

LIST DO REDAKCJI*

SZANOWNY PAN DYREKTOR NACZELNY
ANDRZEJ STAWARZ
Muzeum Niepodległości,
„Niepodległość i Pamięć” 1997 r. Nr 7 zeszyt 1

Na stronie 167 został zamieszczony „Raport” Barbary Sadowskiej, na temat działalności, aresztowania i ujawniania grupy „Liceum” pisany przez Barbarę Sadowską 19 marca 1990.

W powyższej publikacji wkradły się niedokładności historyczne dotyczące mojej osoby – HALINY ZWINOGRODZKIEJ.

1) Przed aresztowaniem pracowałam w kancelarii Ministerstwa Bezpieczeństwa Publicznego, Dep. Więziennictwa Obozów – nie w więzieniu mokotowskim.

2) B. Sadowska podaje w „Raporcie”, że Ja zostałam skazana przed Jej aresztowaniem na karę śmierci. Ja byłam aresztowana 8 marca 1946 r. i rozprawę sądową miałam 23 sierpnia 1946. Wtedy to otrzymałam karę śmierci, która po dwóch miesiącach została zamieniona na dożywocie. B. Sadowska była aresztowana 13 marca 1946 r. i ujawniała w kwietniu 1946 r. Sąd „Liceum” odbył się w lipcu 1947 r.

3) B. Sadowska została zwolniona z więzienia 30 października 1953 po 7 i 1/2 latach. Ja zostałam zwolniona w lutym 1956 r. po 10 latach [a] nie w parę miesięcy po Niej jak mówi „Raport”.

4) „Nota od Wydawców” podaje, że w sprawie „Liceum” nie było wyroków śmierci – były 2 wyroki śmierci: jeden dla Haliny Zwinogrodzkiej, drugi dla Henryka Dziegielewskiego obydwu zamienione na dożywocie.

Uprzejmie proszę P. Redaktora o sprostowanie tych nieścisłości historycznych, które powinny być prawdziwe i dokładne. Jestem jeszcze żyjącym i oryginalnym świadkiem, a sprawa dotyczy mojej osoby,

z poważaniem H. Zwinogrodzka-Junak

* List (bez daty) został przekazany przez p. H. Zwinogrodzką-Junak do Muzeum Niepodległości jesienią 2005 r.